

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

I. évfolyam, 1. szám 2017. február

Lapunk tartalmából

Köszöntő – dr. Sótonyi Péter 3
 Az Állatorvostudományi Egyetem
 első hónapjai 4 – 5

Üdvözet az Olvasónak
 – Balázs Gusztáv 6

A kormány világszínvonalú magyar
 egyetemeket szeretne létrehozni 7
 Állatorvos – Agrár Sportnap Tatán 8
 Országos Állatorvos Nap 9
 Felavatták
 dr. Kotlán Sándor szobrát 9
 Állatvédelmi
 szakállatorvos képzés 10

Educato 2017 10

Tudás, odaadás, elkötelezettség
 – beszélgetés dr. Bohátka Gergely
 kancellárral 11 – 13

Erdélyi Jázmin Luca EHÖK elnök:
 Most már a saját házunkban
 élhetünk 14 – 16

A TDK a kiválóak versenye 17

Pikolóként kezte a belgyógyászatot
 - az állatorvosok doyenjét
 köszöntötték 18 – 19

"Majd a magokkal felhozzuk"
 – avagy egy komoly(nak tűnő)
 verseny igaz története 20 – 21
 Egy Teleki gróf Afrikában 22
 Fehér Sára versei 23

Angol nyelvű összefoglaló 24 – 27

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Szerkeszti a szerkesztő bizottság. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: Dr. Sótonyi Péter rektor. Nyomta: Belvárosi Nyomda Zrt. Nyomdai megrendelés száma: 170484. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefonon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu

Köszöntő

Tisztelt Olvasók, kedves Kollégáim, kedves Hallgatók!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket új egyetemi folyóiratunk első számának hasábjain!

Az Univet című lap negyedévente jelenik meg, célja, hogy intézményünk híreiről és eseményeiről, mindenna-

pi életéről nyújtson tájékoztatást dolgozóinknak, hallgatóinknak, és az állatorvos-társadalomnak.

Az elmúlt évtizedek eseményei ellenére 230 éve töretlenül vallott alapelveink nem változtak. A képzés célja ma is az, hogy olyan állatorvosokat képezzünk, akik az állatorvosi hivatás bármely területén megállják a helyüket, nemzetközileg is elismert állatorvosokká váljanak.

Az Európában egyedülálló módon, három nyelven: magyarul, angolul és németül oktató Állatorvostudományi Egyetem a hazai felsőoktatás egyik legrégebb és vitathatatlanul hazai és nemzetközi viszonylatban is meghatározó intézménye, amely kiválóan képzett oktató-, kutató- gárdával rendelkezik. Kiemelt célunk, hogy az állatorvostudomány területén Európa egyik nemzetközileg elismert, vezető felsőoktatási intézménye maradjunk és ezt a pozíciókat tovább erősítsük. Az állatorvosi diploma hagyományosan magas színvonalat képvisel, jó hírért az idegen nyelvű képzésben végzett állatorvosok is öregbítik szerte a világban. Állatorvosképző intézményünk a legnehezebb egyetemek közé tartozik, szinte minden magyar állatorvos itt végzett, így az itt megalapozott barátságok, közös élmények részei annak az összefogásnak, szakmai összetartozásnak, amelyre ma is irigykedve tekintenek a kívülállók.

Az osztatlan állatorvosi szak mellett országosan is kiemelkedő a biológus képzés mind a BSc, mind az MSc szakon. Az alapszakon széleskörű ismereteket szereznek az élővilágról, és bekapcsolódnak a tudományos munkába, amelynek során kutatói gyakorlatra tesznek szert. A mesterszak hallgatói mélyebb betekintést nyernek specifikusabb tudományterületekbe, végzett diákjainknak több mint fele doktori iskolánkban folytatja tanulmányait.

Képzéseinkre mindnyájan büszkéek lehetünk, amely nem az igazi munka és teljesítmények nélkül kiadott bizonyítványok csalóka világát tartja fontosnak. Mi mindig arra törekedtünk, hogy az érték legyen az értékmérő. Itt a sikerért, a tudásért mindig meg kellett dolgozni, de ez adja meg igazán az örömét is.

Az elmúlt években több szervezeti egységet is érintő változást hajtottunk végre, több új tanszéket alapítottunk. Az oktatás és kutatás nemzetközi színvonalának fenntartására számos önerőből, saját bevételeink terhére végrehajtott nagyberuházás is történt: jelentős tanszéki felújítások, bővítések, négy új, a XXI. század követelményeinek megfelelő, kormányzati támogatással megépült előadó terem, vagy talán a leglátványosabb, a kertrendezés, amelynek egyik utolsó eleme a kilenc őshonos magyar kutyafajta szoborcsoport felállítása volt. Méltán érdemeltük ki a „Budapest leghangulatosabb Campusa” címet.

Nemcsak a magyar felsőoktatásban, de a világban is példaértékű az az összefogás és elkötelezettség Alma Materünk irányában, amellyel kollégáim és a mintegy másfélmillió magyar, német és angol nyelvű hallgatónk felsorakozott a magyar állatorvosképzés ügye mellett. A színvonalas oktatás bizonyítéka az Egyetem teljes körű akkreditációja, amelyet az Európai Állatorvosképző Intézmények Szövetsége harmadik alkalommal ítelt meg számunkra.

Az általunk kiállított diplomát Európa országai minden további honosítási eljárás nélkül elfogadják. Közeli terveink között szerepel az amerikai akkreditáció megszerzése, amely hasonló előnyökhöz juttathatja az itt végzőket az amerikai kontinensen.

Amikor a magyar egyetemek óriási erőfeszítéseket tesznek, hogy felküzdjék magukat a világ élvonalába, az akkreditációnk által Alma Materünk már ma is az európai elit körhöz tartozik. Ezt elismerve a Kormányzat támogatta a Felsőoktatási Államtitkárság javaslatát, így 2016. július 1-től, mint Állatorvostudományi Egyetem önálló intézménnyé váltunk, ami a magyar állatorvos társadalom egyöntetű örömét és lelkesedését váltotta ki.

Köszönet érte mindazoknak, akik segítettek és támogatták az önálló Állatorvostudományi Egyetem létrejöttét, akik velünk együtt lelkesedtek, és akik bíznak jövőnkben.

Dr. Sótonyi Péter
rektor

Az Állatorvostudományi Egyetem első hónapjai

Az előkészítő bizottság munkája

Az Állatorvostudományi Egyetem önálló működéséhez szükséges feltételek megteremtése már 2015. őszén megkezdődött, amikor a fenntartó a kiválás előkészítésére bizottságot hozott létre *dr. Sótonyi Péter* elnöklete alatt.

A bizottság tagjai *dr. Ózsvári László* tanszékvezető egyetemi docens, *Kiss László* gazdasági igazgató, *dr. Battay Márton* jogtanácsos, illetve *dr. Fekete Rita* főosztályvezető és *Biró Terézia* kancellárhelyettesek voltak.

A bizottság kapta feladatául az új egyetem alapító okiratának, szervezeti és működési rendjének, foglalkoztatási követelményrendszerének, hallgatói követelményrendszerének és gazdasági szabályzatainak elkészítését, a Szent István Egyetem és az Állatorvostudományi Egyetem közötti a kiválás részleteit tartalmazó átfogó megállapodás elkészítését, továbbá az új egyetemi szenátus, hallgatói önkormányzat és doktorandusz önkormányzat választásainak megszervezését és lebonyolítását.

A bizottság munkáját a minisztérium által meghatározott feladatok maradéktalan ellátásával és az előírt határidők pontos betartásával végezte.

A bizottság tevékenységét nagy mértékben megkönnyítette a példátlanul nagymértékű összefogás és aktivitás, ami a dolgozók és a hallgatók részéről tapasztalható volt.

Az előkészítő tevékenység 2016. június 30-án ért véget.

Az önkormányzatok megalakulása

A hallgatói és a doktorandusz hallgatói önkormányzatok a törvényben meghatározott jogosítványukat akkor gyakorolhatják, ha megválasztották tisztségviselőiket, és jóváhagyták az alapszabályukat, és a választásokon a felsőoktatási intézmény teljes idejű nappali képzésben részt vevő hallgatóinak, illetve doktorandu-

szainak legalább huszonöt százaléka igazoltan részt vett.

Mindkét testület érvényesen és eredményesen megtartotta küldöttválasztását, megválasztotta tisztségviselőit és elfogadta alapszabályát. A HÖK elnöke *Erdélyi Jázmin Luca*, a DHÖK elnöke pedig *dr. Fodor István* lett.

Július 1.: megalakult az Egyetem, első ülését tartotta a Szenátus

A Szenátus választott tagjai – az intézményvezető és a kancellár, mint hivatalból tagok mellett – *dr. Bartha Tibor*, *dr. Farkas Róbert*, *dr. Gálfi Péter*, *dr. Könyves László*, *dr. Ózsvári László*, *dr. Rácz Bence*, *dr. Jakab Csaba*, *dr. Jerzsele Ákos*, *Horváthné Csapó Tímea*, *dr. Albert Ervin*, *Erdélyi Jázmin Luca*, *Harmat Levente*, *Horváth Márton* és *Szóládi Áron* lettek.

Az első szenátusi ülés maratoni hosszúságú volt, hiszen negyvenhá-

rom napirendi pontot kellett meg tárgyalni, melyek jelentős része az új intézmény alapvető szervezeti és gazdasági szabályzatainak elfogadása, illetve az új egyetemi bizottságok tagjainak megválasztása voltak.

Az önálló működés biztosítása miatt nyáron sem állhatott le a munka. *dr. Sótonyi Péter* intézményvezetői megbízást kapott, *dr. Bohátka Gergely* pedig kancellárként érkezett az Egyetemre. Megbízott rektorhelyettes

Június 30-án ünnepségen köszöntötték a Szent István Egyetemből kiváló intézményt. Az eseményen *dr. Sótónyi Péter* intézményvezető, *Balog Zoltán*, az emberi erőforrások minisztere és *Parragh László*, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke mondott beszédet.

Balogh Zoltán az új intézményt Magyarország egyik legjobb egyetemeként említette, amely az első tíz között szerepel az európai rangsorban. Hangsúlyozta, hogy a magyar agrárium felívelő korszakaiban az István utcai kampusz képzési önállósága folyamatosan erősödött.

Parragh László méltatta, hogy az új egyetemen minden olyan elem megtalálható, ami a gazdaság számára fontos. Ezek közé tartozik kapacitásainak lekötése, az önfenntartásra való törekvés, a tudás, mint termék exportja, valamint a mindennapos együttműködés a gazdasággal. Az Állatorvostudományi Egyetem zászlójára a zászlónyaságot

vállaló *Schmitt Pálné Makray Katalin* olimpiai ezüstérmes tornász nő kötötte fel az első szalagot, amin a következő mondat szerepel: „Biztos tudással az állatokért és az emberekért.” *Dr. Lami Gyula*, az egyetem professzorainak doyenje egy 120 éve készített szalagot kötött fel az egyetem új zászlójára. A világoskék brokatselyemből készített szalag a régi, megsemmisült egyetemi lobogót díszítette. A zászlót *Süllei László* érseki helynök, a Budavári Nagyboldogasszony templom kanonok plébánosa szentelte fel majd *Steinbach József*, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke adta áldását a zászlóra és az egyetemre.

lett *dr. Bartha Tibor*, *dr. Farkas Róbert*, *dr. Gálfi Péter* és *dr. Németh Tibor*. A Rektori Hivatal vezetésére *dr. Battay Márton* kapott megbízást.

Intézményfejlesztési terv

Augusztusban került sor az intézményfejlesztési terv szenátusi elfogadására és a fenntartó részére való megküldésére. Szintén augusztusban kezdődött az Állatorvostudományi Doktori Iskola akkreditációjának előkészítése.

Akkreditáció, pályázatok

Augusztus végétől szeptember végéig lezajlott a személyügyi tervezés, illetve megtörtént a doktori iskolai akkreditáció. Októbertől a kancellári funkcionális szervezeti egységek kialakítása, a szakindítások, továbbá a rektori, rektorhelyettesi és az oktatókutatói pályázatok előkészítése volt a Szenátus napirendjén. Ekkor kezdődött meg a doktori iskola két új doktori iskolává való választása is.

A rektori megbízás átadása

December 13-án vette át rektori megbízólevelét *dr. Sótónyi Péter* *dr. Áder János* köztársasági elnöktől.

Közalkalmazotti tanács

Ugyanezen a napon fejeződött be a közalkalmazotti tanács megválasztása is 5045 százalékos részvételi aránnyal. Az Állatorvostudományi Egyetem Közalkalmazotti Tanácsának elnöke *dr. Csikó György*, alelnöke *dr. Lehel József*, tagjai: *dr. Arany-Tóth Attila*, *dr. Csintalan Csaba*, *Gyurkovszky Mónika*, *Kováts Adrien* és *dr. Lányi Katalin* lettek.

Rektorhelyettesek

2017. január 1-jétől *dr. Bartha Tibor* nemzetközi, *dr. Gálfi Péter* tudományos, *dr. Németh Tibor* klinikai és *dr. Ózsvári László* oktatási rektorhelyettesi megbízást kapott.

Két új doktori iskola

Az Oktatási Hivatal 2017. február 1. napjával törölte nyilvántartásából az Állatorvostudományi Doktori Iskolát és két új doktori iskolát *Aujeszky Aladár Elméleti Állatorvostudományok Doktori Iskolát* (iskolavezető: *Dr. Farkas Róbert*) és a *Marek József Klinikai Állatorvostudományok Doktori Iskolát* (iskolavezető: *Dr. Vörös Károly*) jegyezte be.

Jelenleg a doktori iskolák MAB akkreditációja, illetve az Egyetem új minőségügyi rendszerének bevezetése zajlik.

Üdvözlét az Olvasónak!

Lefényképezhető-e az idő? Bizony le. A pillanatot a fényképezőgép állítja meg, az időt pedig úgy lehet foglyul ejteni, ha egy kamerával exponált állóképeket videóvá fűznek össze.

De jó is lenne, ha volna egy ilyen "time-lapse videó" az Állatorvostudományi Egyetem kampuszáról! Megcsodálhatnánk, hogyan emelkedtek 1881-ben a „vöröstéglá” stílusú épületek, amiket a tudomány nagyjainak domborművei és Zsolnay kerámialapok varázsoltak egyedivé. Nyomon követhetnénk, miként építette körül és terjeszkedett túl rajta a főváros egy évszázad alatt. Felfedezhetnénk, hogyan bővült tovább az egyetem, betonból és téglából, közel öt emberöltő alatt.

Mert az idő nem ér véget, a mából holnap tegnap lesz... , de miből születik a jövő?

A jövő az emberi akarat és elszánás terméke.

Az István utcai kampusz például évtizedeken át kettős képet mutatott. Ezt az arcot a Steindl Imre által tervezett épületek és a "lábás házak" határozták meg, mindaddig, amíg az utóbbiak tövében 2016-ban elkészült négy, a jövő igényeit szolgáló és a múlt jeles tanáiról elnevezett előadóterem az akarat és az elszánás eredményeként.

Bár az Állatorvostudományi Egyetem történetét hasonlíthatnánk a fénymadár sorsához, amely hamvaiból születik újjá és újjá, de ez a megközelítés nem lenne pontos. Az intézmény bármilyen szervezeti keretekben is működött, 1787 óta megszakítás nélkül végzi oktató-kutató munkáját. Egyenruhában és karddal az övükben, zöld vagy fehér köpenyben, az állatorvosok az emberiséget szolgálták. Mert, ahogy egy falusi aszszony a legtömörebben megfogalmazta az élet egyik törvényét: Aki ehét, mehet.

2016. július elsejétől visszanyerte egyetemi rangját az intézmény. Új életének egyik szerény útjelzője az egyetemi folyóirat megszületése, amit dr. Sótonyi Péter rektor kezdeményezett. Negyedévente megjelenő kiadványunk – fokozatos építkezéssel – az egyetemi élet hiteles krónikása igyekszik lenni. Célja a közösséget erősítő, építő törekvések szolgálata. Ehhez kérjük az egyetemi polgárok érdeklődő figyelmét.

Kockázat nélkül írhatjuk: az Állatorvostudományi Egyetemenek jó híre van a világban. Magyarországon olyan családias intézményként élvezi a társadalom megbecsülését, amely külföldi hallgatói révén a nagyvilággal kerül rokonságba.

Arra vállalkozunk, hogy „lefényképezzük a jövőt”. Ami holnap már tegnap lesz. Bízunk benne, hogy számainkat lapozgatva, az olvasók képzeletében is megszületik az a bizonyos mozgó képsor, a jövő time-lapse videója.

Balázs Gusztáv

A kormány világszínvonalú magyar egyetemeket szeretne létrehozni

A kormány célja, hogy az Állatorvostudományi Egyetemhez hasonló, kiváló elhelyezkedési lehetőségeket biztosító, a saját területükön világszínvonalú felsőoktatási intézményeket hozzon létre Magyarországon – mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának oktatásért felelős államtitkára az egyetem tanévnyitó ünnepségén szeptember 9-én, Budapesten. Palkovics László kiemelte, az egész társadalom közös ügye, hogy biztos alapokon álló, a munkaerőpaci igényekhez igazodó, hosszú távon is fenntartható, folyamatosan fejlődő felsőoktatás jöjjön létre.

Az idén nyáron ismét önállóvá vált Állatorvostudományi Egyetemről azt mondta, "iskolapéldája" a minőségnek, a kimagasló színvonalnak és a versenyképes oktatásnak, annak, hogyan lehet egyszerre a hagyományokat követni és a világ legjobb iskoláival versenyezni.

Egyedi arculat kell

Közölte, az intézmény önállóvá válása szorosan illeszkedik ahhoz a hosszú távú felsőoktatási célhoz, hogy minden magyar egyetemnek egyedi arculata és képzési kínálata legyen. Ez nemcsak a hallgatók döntését könnyíti meg a jelentkezéskor, hanem az intézmények nemzetközi megítélését is javítja, valamint a vállalkozásoknak is segít eldönteni, melyik intézményekkel érdemes együttműködni az adott szakmában – mondta az államtitkár.

Palkovics László kitért arra is, hogy az utóbbi években a versenyképesség javítása érdekében elengedhe-

tetlenné váltak bizonyos reformok a felsőoktatásban. Hozzátette, azt, hogy jó irányba haladnak, az is bizonyítja, hogy a felsőoktatási intézmények adóssága megszűnt, valamint a kancelláriarendszer bevezetésével lehetővé vált, hogy az intézmények is ki tudják gazdálkodni a felújításokhoz szükséges összeget.

A minőségnek lesz piaca

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter arról beszélt, a kormány elkötelezett amellett, hogy a magyar mezőgazdaság a jövőben is jó minőségű, egészséges, hagyományosan előállított élelmiszereket juttasson el az asztalokra, és hogy a természet adta lehetőségekkel találják meg, miként fejlődhet a mezőgazdaság.

Kiemelte, meggyőződésük, hogy a mezőgazdaságot nem lehet elszakítani a természettől. Átalakulóban van ugyan a világ, vegyipari termékek kerülnek a polcokra, napirenden van a genetikai manipuláció és az állatok klónozásának kérdése, Magyarország azonban ezeket nem támogatja. E helyett abban hisz, hogy a minőségi élelmiszerek mindig lesz piaca.

Sótonyi Péter rektor úgy fogalmazott, Európa egyik legrégebbi állatorvosképző intézetének 230. tanévnyitója a múlt és a jelen generációinak közös ünnepe, mert egyszerre köszöntik ezen a napon az új hallgatókat és a jubiláló diplomásokat.

Hangsúlyozta, az egyetem hazai és nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő, Európa egyik vezető, nemzetközileg is elismert intézménye szeretne továbbra is maradni. Ennek érdekében egyedülálló módon angolul és németül is lehet tanulni az intézményben, ahova a világ mintegy

negyven országából érkeztek hallgatók idén.

Az ünnepségen Sótonyi Péter és Fazekas Sándor arany, gyémánt, vas és rubin diplomákat adott át a jubiláló állatorvosoknak, majd esküt tettek az elsőéves hallgatók. L. Simon László (Fidesz) országgyűlési képviselő és Maruzsa Zoltán, az Oktatási Hivatal elnöke az egyetem díszpolgári címét vehette át. A tanévnyitó után 4 új előadótermet avattak fel.

MTI

Dr. Perényi János felvételei

Győrffy Balázs: Küzdeni és együttműködni is tanít

Állatorvos – Agrár Sportnap Tatán

Szeptember 24-én Tatán rendezték meg a III. Országos Állatorvos – Agrár Sportnapot és Családi Hétvégét dr. Sótornyai Péter rektor fővédnökségével.

Az eseményen – amelyen a futástól kezdve teniszben, fociban, sárkányhajózásban, fogathajtásban, asztaliteniszben és streetballban is versenyeztek – köszöntőt mondott Győrffy Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke is, aki úgy fogalmazott, hogy a szakma, sport, család fogalmak állnak az állatorvos-agrár sportnap és családi hétvége középpontjában is. Mint mondta, a sport küzdeni, együttműködni, győz-

ni és veszíteni is megtanít, de emellett barátságok elindításában, ápolásában is segít, valamint jelentős a közösségépítő szerepe. És ahogy a magánéletben fontos a család, úgy a szakmai közösség, annak építése, tradícióinak megteremtése és ápolása is felettébb nagy jelentőséggel bír. A sport egyben remek lehetőség arra is, hogy egy-egy izzasztó meccs, verseny előtt vagy után akár szakmai tapasztalataikat is kicserélhessék egymással, tudósított a kamara honlapja.

A 2014-ben első alkalommal megrendezett sportnap sikere, lelkes fogadtatása dr. Bándy Pál állatorvost

megerősítette abban, hogy folytassa a hagyományteremtést.

Az alap szándék természetesen változatlan. Az állatorvosok, agrármérnökök, szőlészek-borászok, kertészmérnökök, erdőmérnökök, vadászok nap mint nap együtt dolgoznak az agráriumban, egy minisztérium irányítása alatt. Innen jött az ötlet, legyen egy olyan rendezvény, ahol ezen szakemberek együtt sportolnak, pihennek, szórakoznak, családtagjaikkal közös élményekkel gazdagodnak.

Kitűnő helyszínül szolgál erre az eseményre Tata, a vizek és virágok városa.

Október 5-én régen várt eseményre került sor az egyetemen, ökröt sütöttek a parkban és mint a képen látszik, az ízletes eledel fogyasztásához megvolt a kereslet

Szemléletváltás szükséges a képzésben

Országos Állatorvos Nap

Múlt, jelen és jövő találkozott a Magyar Országos Állatorvos Egyesület (MOÁE) Országos Állatorvos Napján, amit az Állatorvostudományi Egyetemen rendeztek október 21-én. Megemlékeztek az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójáról, az események két állatorvos-hallgató hősről, előadás hangzott el többek között az univerzitás terveiről, az állati termék előállítás világtendenciáiról és rangos kitüntetések adtak át.

Dr. Sótónyi Péter nem kis büszkeséggel mutatta be a kollégáknak az egyetem zászlóját. A professzor kiemelte: legnagyobb erényük az értékörzés. Szólt az állatorvosképzésben szükséges szemléletváltásról is, ami a legrövidebben úgy foglalható össze, hogy a hallgatóknak az állatok közelében kell elsajátítani az ismereteket. A korszerű informatikának is helyet kell kapnia az oktatásban. Az egyetem célul tűzte ki a 12., gyakorlati félév bevezetését. Erre a nemzetközi versenyképesség megőrzése érdekében is szükség van.

Az egyetem vezetője kiemelte, hogy kiváló együttműködésre törekszik dr. Bohátka Gergely kancellárral, s remélhetően közreműködésével a pályázati bevételek is tovább fokozzák majd az István utcai kampusz eddig is jelentős saját bevételeit.

Az állatorvosi napon Hutýra Emlékéremet adományozott a MOÁE dr. Sós Tibor professzornak, a Nébih Állatorvóügyi Intézet igazgatójának és dr. Horváth Józsefnek, a Szabadkai Állategészségügyi Intézet igazgatóhelyettesének. A Takács János Emlékéremet Bajzáné dr. Nagy Györgyi laboratóriumvezetőnek ítelték oda, a Szent-Iványi Ifjúsági Díj-

ban dr. Kreizinger Zsuzsa doktornő részesült. A Tatay Zoltán Állatorvos-tanhallgatói Díj Emlékplakettet a MÁVSZ Hallgatói Tagozata szervezésében végzett kiemelkedő tevékenységéért dr. Szőke Imrénének adták át.

A gyakorlati képzés mesteroktatója lett dr. Bogárdi Endre, dr. Jakab Zsigmond, dr. Kálmán Attila, dr. Labossa Tamás, dr. Lajcsák Attila, dr. Lipthay-Ticz Gabriella, dr. Menyhárt Péter, dr. Konczos György, dr. Fenyves Illikó, dr. Gulyás Attila és dr. Tolnai György.

Az állatorvosi napon előadást tartott dr. Oravec Márton, a Nébih elnöke és dr. Horn Péter akadémikus.

Gulyás Gergely, az Országgyűlés al-elnöke „1956 – 60 év távlatából” című előadásában kiemelte, hogy az egyetem két hősi halottja, Bóna Zsigmond és Tatay Zoltán ma is velünk élő példája, bizonyítéka a bátorságnak és a hősiességnek, az életért hozott életáldozatnak.

Az Országos Állatorvosi Nap keretében nyitotta meg az egyetem aulájában a „Magyarok a Szovjetunió táboraiában” című poszterkiállítását Szakály Sándor történész, a Veritas Történetkutató Intézet főigazgatója, majd „56 – népfelkelés, forradalom, szabadságharc?” címmel tartott előadást.

A plenáris ülés után a résztvevők megkoszorúzták Tatay Zoltán emléktábláját első ideiglenes nyughelyének közelében, a Kémia tanszék falán.

Balázs Gusztáv

Felavatták dr. Kotlán Sándor szobrát

December 14-én, 15. alkalommal gyűltek össze Kulcson az állatorvos szakma képviselői, hogy megemlékezzenek kiemelkedő tagjaikról a Fejér Megyei Állatorvosi Emléknapon.

Kulcs község bizonyítéka az állatorvosok társadalomban elfoglalt fontos helyének, méltó helyszíne a hagyományos megemlékezésnek, mert a világhírű elődök itt látták meg pihe-nésük, feltöltődésük legjobb helyszínét. Ők a kulcsi hatok. Dr. Hutýra Ferenc, Dr. Jármái Károly, Dr. Kotlán Sándor, Dr. Guoth György Endre, Dr. Marczis Árpád, Dr. Szepeshelyi Andor.

A 2014-ben felavatott dr. Hutýra Ferenc, és 2015. évben elkészült dr. Jármái Károly szobra mellett idén leleplezték dr. Kotlán Sándor professzor szobrát, tovább bővítve a Kulcsi Szoborparkot.

A szobor Lestyan-Goda János alkotása, amit L. Simon László országgyűlési képviselő, prof. dr. Sótónyi Péter rektor és dr. Sziebert Gergely főosztályvezető, megyei főállatorvos avatott fel.

Ezután az állatorvoslás történetének kutatójára, dr. Karasszon Dénesre emlékeztek, dr. Móré Attila az Alpha-Befektetési Holding Zrt. elnöke vezetésével.

Dr. Oberrecht Kornél 65 éve szerezte meg állatorvosi oklevelét, ebből az alkalomból dr. Sótónyi Pétertől vasdiplomát vehetett át. A Lancz Endre Állatorvosi Életműdíjat Fejér megyében dr. Zamody János, aktív éveiben Ráckeresztúr térségében tevékenykedő hatósági állatorvos, Az Év Állatorvosa Fejér megyében díjat dr. Németh Kálmán, Mór térségét ellátó hatósági állatorvos, Az Állategészségügyért Fejér megyében díjat S. Tóttó Rita, a Fejér Megyei Hírlap újságírója vette át. Az emléknapi résztvevői megkoszorúzták a kulcsi hatok emléktábláját.

Állatvédelmi szak- állatorvos képzés

A költségvetésben a kormány az idén 40 millió forintot különített el az állatvédelmi feladatokra, ebből az összegből folytatódik a menhelyi kutyák ivartalanítása, az ebrendészeti telepek és állatmenhelyek korszerűsítése, valamint a felelős állattartásról szóló lakossági tájékoztatás is – mondta a Földművelésügyi Minisztérium élelmiszerlánc-felügyeletért felelős államtitkára január 31-i sajtótájékoztatóján Budapesten.

Zsigó Róbert közölte: az állatok iránti felelősség tudatosítását szolgálja a Nébih által indított Szabad a gazdi program, ami a menhelyi kutyák örökbe fogadására helyezi a hangsúlyt a kutya vásárlásával szemben. Nyitrai Zsolt stratégiai társadalmi kapcsolatokért felelős miniszterelnöki megbízott elmondta: 2010-től közel 3 milliárd forint került természet- és állatvédő szervezetekhez.

Dr. Sótonyi Péter, az ÁTE rektora az eseményen jelentette be, hogy az egyetemen idén kötelező tantárgyként indul el magyar, angol, illetve német nyelven az állatvédelem. Ezen felül a felsőoktatási intézményben 2018-ban kezdődik majd el az állatvédelmi szakállatorvos képzés is. (MTI)

Az Educatio Felsőoktatási Kiállításon nagy tetszést aratott az egyetem standja. Először is azért, mert természetes anyagból, fából készült, másodszer azért, mert egy képzőművészeti állatorvosi rendelőt alakítottak ki benne, harmadszor pedig azért, mert a hallgatók a lehető legszélesebb körű tájékoztatást adták a pályaválasztás előtt álló érdeklődőknek.

Szkevisz Marcell hosszabb időt töltött a standnál...

– A budapesti 8 évfolyamos Balassi Bálint Gimnáziumba járok, idén fogok érettségizni és az Állatorvostudományi Egyetemre jelentkezem. Tudom, hogy emelt szintű biológia és kémiai érettségire lesz szükségem, ez remélem jól fog sikerülni és akkor felvételt nyerhetek.

– **Mikor döntöttél e szakma mellett?**

– 2011-ben, egy állatorvosi filmsorozat hatására. Tavaly is voltam az Educatio kiállításon, akkor is, most is kikérdeztem a hallgatókat. Így most már viszonylag átfogó képpel rendelkezem a képzésről.

– **Ma milyen tudással gazdagodtál?**

– Plüsskutyát még nem igen láttam betegként... Elmondták a hallgatók, hogy melyik évben mit tanulnak, mikortól mennek telepi gyakorlatra, hiszen ez a hivatás közelebb áll az agráriumhoz. A sertések, szarvasmarhák tartásáról több héten át szereznek farmokon tapasztalatokat. Azt is megtudtam, hogy 18 éves kor felett már lehetőségem van csak úgy bemenni állatorvosi rendelőbe, mint megfigyelő. Ezzel tavaly még sikertelenül próbálkoztam, idén szeretnék rendszeresen élni a megnyíló alkalmakkal.

Állatvédelem: stratégiai megállapodás

Stratégiai megállapodást kötött az Állatorvostudományi Egyetem (ÁTE) és a Magyar Állatvédelmi és Állatjóléti Társaság (MÁÁT) január 28-án. Az együttműködés révén az állatvédelem eddig példa nélkül álló tudásbázisa jön létre Magyarországon, mivel a két szervezet a jövőben összehangoltan végzi állatvédelmi, állatjóléti oktatási és kutatási tevékenységét.

Dr. Sótonyi Péter rektor azt hangsúlyozta, hogy az egyetem régóta vezető szerepet tölt be a magyar állatvédelem oktatásában és kutatásában, mivel az etikus állatorvoslás és az állatvédelem közös alapokon, értékeken nyugszik, és közös célokkal rendelkezik. Kiemelte: hatékony állatvédelem kizárólag a társadalmi erők szoros összefogásával képzelhető el. Az állatorvosok és a civil állatvédők az állatvédelem azon szereplői, akik konkrét, fizikai kapcsolatban vannak az ellátandó állatokkal, és akik minden egyes nap cselekednek a közös célok érdekében.

Dr. Végh Ákos, a MÁÁT elnöke kiemelte: a társaság megalakulása óta feladatának tartja, hogy a magyarországi állatvédelmi munkát tudományos alapokkal támassa alá, oktatási anyagokat állítson össze.

Az aláírást követő konferencián az állat-ember kapcsolat etikai vonatkozásairól tartottak előadásokat.

Az Állatorvostudományi Egyetem „természetes monopólium” a magyarországi felsőoktatásban. Itt félszavakból is megértik egymást az emberek vagy, ahogy mondják, az István utcai kampuszon mindenki ismer mindenkit. Az újság, az újságíró feladata persze éppen az, hogy elősegítse, tudjunk meg még többet egymásról. Induló lapunk első alkalommal egy olyan egyetemi polgárt keresett fel irodájában, aki tavaly júliusban csatlakozott ehhez a közösséghez. Dr. Bohátka Gergely kancellár ajtaján kopogtatunk, majd kérdezzük életútjáról, feladatáról, az intézményünkben szerzett kezdeti tapasztalatairól.

Tudás, odaadás, elkötelezettség

Beszélgetés dr. Bohátka Gergely kancellárral

– **Először is arra szeretném kérni, hogy mutakozzon be olvasóinknak!**

– Debrecenben születtem, majd 40 évvel ezelőtt, régi, mindkét ágon református családba. Édesapám atomfizikus, édesanyám angol – orosz szakos nyelvtanár. Két testvérem van, egy húgom és egy öcsém. Középiskolai tanulmányaimat a Debreceni Református Gimnáziumban végeztem, majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tanultam jogot. Az első munkahelyem a Pest Megyei Bíróság, azon belül a Szentendrei Városi Bíróság volt. Ezt követően kerültem „vissza” a felsőoktatásba, a Károli Gáspár Református Egyetemen lettem főtitkár, igazgatási vezető. Az újabb állomás az Emberi Erőforrások Minisztériumában volt, a Felsőoktatási Államtitkárság Felsőoktatási Főosztályának lettem a vezetője. Első kancellári megbízatásom 2015. január 1-jétől a Bajai Főiskolára szólt, majd másfél évre rá, 2016. július 1-jével kerültem az újjáalakult Állatorvostudományi Egyetemre.

– **Mivel foglalkozik szívesen munkáján kívül?**

– Igyekszem minél több időt a szüleimmel, testvéreimmel és a barátokkal tölteni, illetve szívesen futok, kondizok, kirándulok. Fiatalabb korban sokat teniszeztam, erre a

jövőben ismét több időt akarok szánni, és olvasok is, amennyiben az még belefér a napomba.

– **Hová kirándul?**

– Erdős, hegyes környezetben szeretem az időt tölteni, lehetőség szerint társaságban.

– **Magyarországon?**

– Hát persze. Nem kell nagy dzsungeltúrára gondolni, hanem hétvégen barátokkal Budapest környéki hegyekben kirándulunk, vidéki városokat látogatunk, leszaladunk a Balatonra.

– **Kedvenc étele?**

– Széles palettán mozogok, alapvetően a magyaros, húsos ételeket kedvelem.

– **Van-e háziállata?**

– Szüleimnek van két pulijuk.

– **A fővárosban él?**

– Igen, Budán mióta felköltöztem Debrecenből.

– **Édesapja nyomdokain miért nem lett a fiúból is fizikus?**

– Szerettem a számokat, de sem kimagasló tehetségem, sem nagyon mély érdeklődésem nem volt e tudományterület iránt. Jobban érdekelt a jog. Mivel azonban akkoriban még nem volt akkreditált jogi oktatás Debrecenben, több osztálytársammal Budapestre jelentkeztünk és nyertünk felvételt. Vonzott a közigazgatás, a jog, különösen a büntetőjog. Büntetőügy szakos bírószerettem volna lenni, de ezzel mintegy három és fél éves szentendrei munkám után, fogalmazói periódusom végén felhagytam. Rájöttem, hogy mégsem ezzel akarok élethivatászerűen foglalkozni és búcsút intettem neki.

– **De biztos, hogy adott**

egyfajta szemléletet ez a munka.

– Igen. Nagyon jó iskola volt ez is. Vezetőink a szakma csínja-bínja mellett olyan emberi minőséget, hozzáállást és értékeket is igyekeztek belénk plántálni, amik, mintegy sorvezetőként, egész életünkre kihat-

nak. A legesleges munkahely mindannyiunk számára meghatározó egy életpályán.

Visszatérő feladatok

– *A felsőoktatás világában horizontálisan és vertikálisan is sokféle tapasztalatra tett szert. Mivel gazdagították az egyes pozíciók?*

– A Károli Gáspár Református Egyetemen kóstoltam bele szakmai értelemben a felsőoktatásba, ez volt az első vezetői feladatom. Főtitkárként koordináltam a négy kar adminisztrációját, igazgatását, és korlátozott vonatkozásban a pénzügyeit

is. Összekötöttem a csúcsvezetést és a dékánokat, valamint a kari vezetések között is egyfajta közvetítő szerepet játszottam. Eközben megismerkedtem az egyetemi életet közvetlenül érintő jogszabályok hátterével és eljárásaival.

A felsőoktatás egyik sajátossága, hogy éves gyakorisággal térnek benne vissza ugyanazok az események, például a felvételi eljárások, a költségvetés összeállítása és így tovább. Az első év végére már majdnem valamennyi feladattal találkoztam egyszer, ezért a következő évben minden ismerősebb volt.

A harmadik évben már készsége-

szinten kezdtem el a tudásomat használni.

– *Az EMMI felsőoktatási főosztályvezetőjeként viszont a felsőoktatás első vonalába került.*

– Talán mondanom sem kell, milyen izgalmas időszak volt ez. Ekkor vezették be a kancellári rendszert, majd fogadták el az új felsőoktatási stratégiát.

– *Bár a társadalmi felépítmény ezen területe a rendszerváltozás óta folyamatos „rengésben” van, az említett stratégia markáns „lemezmozgásokat” eredményezett. Csakhamar ki is próbálhatta a gyakorlatban, az Eötvös József Főiskolán.*

– Nagyon szép emlékeket őrzök magamban Bajáról, és a főiskolán eltöltött időről. Kiváló kollegákat, magas színvonalú munkát, összetartó csapatot és a főiskolával szoros kapcsolatra vágyó, és azt mindenben érdeemben segítő, támogató városvezetéssel, társadalmi háttérrel ismerkedtem meg.

Erőforrás optimalizálás

– *Ön szerint mi a kancellár legfontosabb célja?*

– Álláspontom szerint az akadémiai szféra támogatása olyan módon, hogy az egyetem szakmai vezeté-

sének a lehető legoptimális mértékben álljanak rendelkezésére az erőforrások.

– *Az Állatorvostudományi Egyetemen a képzésben kiemelkedő a külföldi hallgatók, a költségvetésben pedig a saját bevételek aránya. Mindeközben ez a legkisebb állami egyetem.*

– A harmadik állítás nem igaz! Csak Budapesten több, tőlünk kisebb egyetem működik. Az ÁTE a négy milliárd forint feletti költségvetésével a „közép-nagyok” közé tartozik.

Felelősebb döntések

– *Rektor úr tucatnyi érvet fel tud sorolni, amik az állatorvosképzés intézményi önállóságát indokolják. A kancellár vajon mit tart a legfontosabb indoknak?*

– Ha az ember a saját ügyeiben maga tud dönteni, akkor mindig felelősebb, átgondoltabb és magasabb minőségű döntések születnek, mint amikor „valahol máshol” döntenek a feje fölött. Az önállóvá válás magával hozza az önrendelkezést, és egy korábbi helyzethez képest nagyobb cselekvési szabadságot a szakmai, oktatási, kutatási célok megvalósítása érdekében. Jobban irányítható az intézmény, hogyha állatorvosok tudnak dönteni az Állatorvostudományi Egyetem szakmai ügyeiben.

– *Világunk versenyvilág, vagy ha úgy jobban tetszik: a verseny világa. Az Állatorvostudományi Egyetem az előnyös középső pályán fut. A felsőoktatás-politika kiemelt céljának tűnik az egyetemek profilozása, profiltisztítása, áramvonalasabbá tétele. Így jobban tudnak a nemzetközi versenyben szerepelni. Ha az állatorvosokat szakegyetemen képezik, akkor az állatorvosi egyetemek között könnyebben tud előkelő helyre kerülni, mintha egy másik, különféle szakokat kínáló egyetem része. Jól látom ezt?*

– Ez nem feltétlenül igaz, de a mi esetünkben nagyon is így van. A tudományos kiválóság jellemzői, a

különböző fokozatok, a publikációk száma alapján önálló egyetemként mindenképpen előrébb vagyunk a rangsorban, mint korábban a Szent István Egyetem részeként ez lehetséges volt. Ha pedig a világ állatorvosképzésének a ranglistáján már meg tudunk jelenni, az az egész magyar felsőoktatás megítélésének a javára válik.

Gondos tervezés

– *A közvélekedés szerint a felsőoktatás konzervatív. De vajon lehet-e az a már szóba hozott versenyvilágban vagy pedig inkább arra van szükség, hogy az egyetemeknek is a jövőt kell szolgálniuk, a jövőt kell felmutatniuk?*

– Szerintem a felsőoktatásra a jó értelemben vett konzervativizmus a jellemző, amennyiben alaposságot, becsületes munkakultúrát értünk alatta. Nem gondolom, hogy ez a konzervativizmus a múlt lenyomata, és ne lehetne egy jövőbe mutató minőség/érték. Egyfajta módszeres, átgondolt hozzáállást jelent ebben az esetben. A munkában gondos tervezést, alapos építkezést feltételez, az emberi kapcsolatokban az átlagos munkakultúrához képest távolságtartóbb, hierarchizált, de a másik embernek kellő tiszteletet megadó és kollegiális megközelítést.

– *Milyennek látja az Állatorvostudományi Egyetemet az itt töltött első félév után?*

– Érkezésemkor az intézményt mindenki úgy aposztrofálta, hogy ez egy

családias egyetem és valóban az. Ennek rengeteg előnyével, és talán néhány hátrányával együtt. Az oktatók és kutatók ugyanabból a viszonylag szűk szakmai közegeből, az állatorvosok társadalmából kerültek ki, ezért a formális szerkezet, az alárendeltségi viszonyok mellett megjelenik működésében a kollégák közötti rendkívül közvetlen kapcsolat is, ami képes nagyban elősegíteni, gyorsítani a munkavégzést, és jobbá tenni a munkahelyi hangulatot.

Aktívabb pályázás

– *Mik azok a feladatok, amiket a fenntartó öntől, s a kancelláron ke-*

resztül az egyetemről is elvár?

– A kancellárra szabott feladat az intézmény üzemeltetése, e körben a bevételek növelése, a kiadások csökkentése. Úgy látom, hogy a bevételek elsősorban a kutatási pályázatok számának és értékének a növelésével fokozhatók, mert korábban, a kari létben, a kampusz aktivitása e téren alacsony volt. Rektor úrral közösen ezen próbálunk jelentős mértékben változtatni.

Inspiráló közeg

– *A Károli Gáspár Református Egyetem honlapján olvastam egy idézetet Veres Pétertől, ami úgy hangzik, hogy „Egy milliós nagyváros repülőgépről nézve nem ad anynyi látnivalót, mint egy mezei hangyaboly guggolás közben.” Az István utcai kampusz a világváros Budapestén egy háttömbnyi terület. Most már önnek sem térkép e*

táj, hanem a munkahelye. Mi az, amit máris elsajátított az itteni légkörből?

– Hozzáállásomat első pillanattól kezdve döntően meghatározza az a várakozásteljes, és szívélyes, kedves fogadtatás, amiben rektor úr, és a szakmai vezetés részesített. Azt láttam, hogy olyan kollegák közé kerültem, akik óriási szakmai tudással a fejükben, és mérhetetlen odaadással, lojalitással és elkötelezettséggel a szívükben végzik itt a feladatukat, és amikor az ember egy ilyen közegbe kerül, akkor nem nehéz inspirálódni. És igyekszem is e szerint beilleszkedni, dolgozni.

B. G.

Erdélyi Jázmin Luca modern Verne regényhősként, már középiskolában elkezdte a világtúrát: Ázsiába és Amerikába is eljutott ösztöndíjjal. Ezt annak is köszönheti, derül majd ki pár sorral lejjebb, hogy felfogásában a korlát nem korlát, hanem egy nekirugaszkodási lehetőség a jó irányba történő elindulásra. A következő oldalakon az Állatorvostudományi Egyetem Hallgatói Önkormányzatának elnökével, negyedéves állatorvostan hallgatóval beszélgetünk.

Erdélyi Jázmin Luca EHÖK elnök:

Most már a saját házunkban élhetünk

– Budapesten születtem, Piliscsabán nevelkedtem, középiskolába Miskolcra jártam – kezdte bemutatkozását.

– *Ez általában fordítva történik, inkább keletről nyugatra vándorolnak a diákok.*

– Kollégista akartam lenni, mert arra vágytam, hogy valahol máshol, az otthontól távol kipróbáljam önmagammat. Persze, amíg gimnazista az ember (majd egyetemi hallgatóként is), megkapja a családjától a támogatást, de mégis izgalmas egy új közegben, egyedül helytállni. Hiszen erre lesz szükségem felnőttként is, gondolkodtam az idő tájt.

Kínából Amerikába

Több helyszínt is megnéztünk, így Kecskemétet is, de nekem a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium tetszett meg. Olyan adottságokkal rendelkezett, amiket másutt nem találtam. Például van egy hatalmas botanikus kertje, középiskolás éveim végén már juhokat is tartottak. A környezet volt mérvadó a választásomban.

– *Nem követelt túl szigorú rendet az egyházi iskola?*

– Számomra nem. És hogy miért nem? Azért, mert megértettem: az iskola rendje bennünket, tanulókat védett. A korlátokat nem korlátként, hanem egy nekirugaszkodási lehetősé

tőségként fogtam fel a jó irányba történő elindulásra. Ezért nem is estek annyira nehezemre. Ha értelmesen töltjük el az időt, akkor nincs időnk azon gondolkodni, hogy most korlátok között vagyunk és hát nem is voltak túlon túl erősek a szabályok.

Jó tanulóként magam oszthattam be a szabadidőmet. Rengeteg lehetőségem volt cserkészként is sportolásra, művelődésre. Sőt, világlátásra is. Ösztöndíjjal először két hétre Kínába, utána, alig három nap itthon tartózkodást követően másfél hónapra Chicagóba utazhattam. Az amerikai iskolában az volt a csodás, hogy a tantárgyakat mi választhattuk ki. Ezzel a lehetőséggel élve anatómiát is tanultam, mert akkor már állatorvos akartam lenni.

– *Mit hozott a szülői házból?*

– Édesapám hangmérnök és zeneszerző, édesanyám keramikus, rajzot tanít, művészetterápiával is foglalkozik. Nagyon büszke vagyok rájuk, sok készséget sajátítottam el a segítségükkel, majd minden piliscsabai kézműves táborukban részt vettem. Sajnos hangszeren nem játszom, de szeretem a kézművességet, szívesen rajzolok, énekelek és mondok verset. Hat évig folyamatosan néptáncoltam is.

– *Első pillantásra elég nagy a tá-*

"Én mindig szeretek segíteni ott, ahol éppen vagyok. Szeretek a teljes valómban jelen lenni, akár otthon, akár az iskolában tartózkodom."

volság az állatorvostudomány és a művészet között.

– Pedig az én felfogásomban az állatorvoslás is egyfajta művészet!

– *Nem is árt ezen a pályán a kezűgyesség.*

– A sebészethez mindenképpen szükséges. És a térbeli látás is előnyös. Vegyünk például egy röntgenképet, ami egy háromdimenziós valóság két dimenzióra vetített változata. A képet elképzelni a térben művészi látásmóddal biztosan könnyebben sikerül egy orvosnak is.

A fényhozó

– *Mi a "meséje" keresztnéveinek?*

– Édesapám rajongott a Rumcájsz rajzfilmekért, amikben a „betyár” feleségét Mankának hívják. A Manka a Jázmin egyik becézési formája. Így kaptam a keresztségben az első nevemet. A család többi tagja pedig amellet kardoskodott, hogy ne csak Jázmin legyek, hanem még egy nevet adjanak. Luca lettem, tudván tudva, hogy ebben a névben rejtőzik a lux, a fényhozó kifejezés.

– *H'ja, hiszen művész családban nőtt fel, így már minden érthető! De mondja csak, elsőre felvették az egyetemre?*

– Igen. Köztudott, hogy a felvételi határ 420 pont körül mozog, és a siker feltétele a kémiából és biológiából tett emelt szintű érettségi. Mivel matematika tagozatos voltam, külön kellett készülnöm a felvételi tárgyakból.

Döntés egy életre

– *Az Educatio kiállításon az egyik hallgatótársa azt mondta egy középiskolás érdeklődőnek, hogy ha valaki már bekerül az egyetemre, akkor azt utána el lehet végezni. Csak sokat kell tanulni!*

– Igen, bár a valóság ettől bizonyultabb. Állatorvosnak lenni életre szóló hivatás. Nem érzem fennköltnek ezt a megállapítást. Mert hát ki az, aki sutba dobna a nehezen megszerzett orvostudományi diplomát és más pályát választ? Aligha jelentkezik erre a szakra olyan ember, aki csak egy felsőfokú végzettséget akar szerezni. Szóval el lehet végezni az egyetemet, ha valaki tud sokat és nyugodtan ülni, rászánja a szükséges időt a tanulásra. De sokat nyom a latban, ha barátságokat tudunk kötni az egyetemen. Az ugyanis személytől függ, hogy kinek mi a nehéz, mondjuk az anatómia vagy az élettan. Egymást segítve boldogulunk könnyebben. Ha tanulási gondunk támad, átkopogunk egymáshoz a kollégiumban. Összetartó közösségben könnyebben eljuthatunk az államvizsgáig.

– *Nem érzi túlságosan szűk területnek az állatorvostudományt?*

– Egyáltalán nem. Bár ritkaság, hogy egy egyetem profilja ennyire határozott, állatorvosként azért sokféle érdeklődésű ember meg tudja valósítani álmait. Aki tanítani akar,

abból tanár lehet a kampuszunkon. Állatorvosként elhelyezkedni magánpraxisban, vagy állattartó telepeken is lehet, kisállatokat vagy haszonállatokat gyógyítva. Kutatóként már a Tudományos Diákköri Konferencián megmutathatja egy hallgató az oroszlánkörmeit. A legutóbbin konferencián is több, mint 60 hallgató versengett. Ez azt jelenti, hogy évente legalább ennyi tanuló kezdeményez saját kutatást vagy kapcsolódik be más kutatásokba. Az étel-miszerbiztonság területén dolgozó

állatorvosok az egész emberiségről gondoskodnak.

– *Önnek már középiskolás korában „jó sajtója” volt. A boon.hu írta négy évvel ezelőtt, hogy „nagyon szeret szavalni, méghozzá nem is akárhogyan, hiszen az első helyezést érdemelte ki a Magyar Kultúra Napja alkalmából, az Ady Endre Művelődési Ház által rendezett Ady Endre szavalóversenyen”. Az interjúban elmondta, hogy a vers tanulá-*

sa közben utána néz a keletkezésének.

– Ez azóta is így van. A költőből is felkészülve még hitelesebben szólalhatok meg a versét. Persze sohasem tudom pontosan, ugyanazt visszaadni amit az írója gondolt, viszont gyakran megtörténik, hogy a saját életemből teszek valamit hozzá a költeményhez a versmondásban.

– *Ez az utána nézés más területen is jellemzi? Ha találkozik majd egy betegséggel, akkor majd utána fog nézni annak is, hogy mi lehet a hátterében?*

– Egészen biztosan. De megnyugtathatom, azok az állatorvosok is így járnak el, akik sohasem szavalnak. Na de ettől függetlenül mindennek érdekel a története, a magyarázata. Az is el tud varázsolni, hogy mennyire frappáns egy-egy anatómiai vagy orvosi kifejezés.

Tettekkel átélve

– *Mióta vezeti a hallgatói önkormányzatot?*

– A nőnapon lesz egy éve, hogy megválasztottak elnöknek. Ennek a hátterében az állhat, hogy én mindig szeretek segíteni ott, ahol éppen vagyok. Szeretek a teljes valómban jelen lenni, akár otthon, akár az iskolában tartózkodom. Az egyetemen attól függetlenül szívesen segítek diáknak, tanárnak, hogy EHÖK elnök vagyok, vagy nem vagyok EHÖK elnök. Akkor érzem magam az egyetem polgárának, és akkor tudok majd alma materként visszatekinteni rá, miután elballagok, és belevetem magam a szakmába, hogy ha ezt az öt és fél évet tettekkel, cselekvőn élem át.

Nagyon szeretek például nemzeti ételeket főzni az egyetemen ide látogató vagy itt tanuló külföldi diákoknak és táncot is tanítok nekik a barátommal.

Ami az önkormányzati tisztségemet illeti, egy bakteriológiai vizsga után

elmentem az Educatio kiállításra, ahol sok-sok gimnazistának beszélünk a nálunk folyó képzésről, a hallgatói életről és arról, hogy mennyire jó érzés itt lenni az egyetemen. A kollégiumba érve, évfolyamtársaimmal, haverjaimmal beszélgetve ők vetették fel azt, hogy mi lenne, ha én lennék az EHÖK elnöke. Ez addig eszembe sem jutott. Ez a „kemény mag” indított el, s végül elnyertem a küldöttgyűlés bizalmát.

A jogszabályok szerint akkor érvényes a választás, ha a hallgatók negyede véleményét nyilvánít. A mi közösségünk ennél erősebb, több mint 40 százalék szavazott. Feladatokat csapattal, csapatban végzem; sport, kommunikációs, kulturális és nemzetközi bizottságaink vannak.

– A nemzetközi hallgatók is tagjai a hallgatói önkormányzatnak?

– Igen, minden beiratkozott diák tag.

Képességeink szerint

– A rektor úr számos fórumon elmondta, milyen elkötelezetten segítették a hallgatók a kar nemzetközi akkreditációjának megszerzését. Majd számos érvet felsorakoztatott az egyetemi státusz visszaszerzése mellett. Ön szerint miért fontos, hogy újra önálló Állatorvostudományi Egyeteme van az országnak?

– Egy szóban, de egy mondatban is igen nehéz lenne a választ megfogalmazni. Azt érzem, hogy az önállóság azt jelenti, hogy mi önmagunk képesek vagyunk a saját dolgainkat céljainkat, feladatainkat akarataink és képességeink szerint intézni, végzni, megvalósítani. Nem függünk mástól, saját elgondolásainkat tudjuk képviselni. Korábban én úgy éreztem, mint ha egy kicsit a más házában éltünk volna. Most már a saját házunkban élhetünk.

– A Kaláka együttes dalával élve: „Nálatok laknak-e állatok?”

– Sokan őrzik álmunkat... Van egy hörcsögöm, kutyám, madaram, papagájom, két cicánk és tartunk kecs-

kéket, tyúkokat, nyulakat.

– A természetet is szereti?

– Nagyon! Rengeteget kirándulok. Barátommal éppen az Országos Kék Túrát járjuk, már csak pár száz kilométer van hátra. Két évvel ezelőtt, nyáron kezdtük el a gyaloglást. Nem hirtelen elgondolásból, hanem azért, mert szerettünk volna egy nagyobb próbára tenni magunkat. Első körben 500 kilométert gyalo-

goltunk, de nem ám úgy, mint a hivatásos túrázók. Sokféle küzdelmünk volt a természettel és a szálláskereséssel is, tehát vállalkosunk a problémamegoldó képességeinket is fejlesztette. Az egyik cicánk a túra alatt csatlakozott hozzánk és jött velünk több kilométert napokig. Most már csak a keleti oldalból hiányzik néhány szakasz teljesítése.

– Hogy képzeled el a jövőjét 15 év múlva?

– Az még soká lesz és addig még annyi minden történik. Nagyon szeretnék további külföldi tapasztalatokat szerezni. Elsősorban a használatok iránt érdeklődöm. Szívesen tanulmányoznám a dániai sertéstartást, de ha úgy adódik, akkor amerikai szarvasmarha állományokat is megtekintenék. Emellett kitartok a túrázás mellett és 15 év múlva többgyermekes családom is szeretnék lenni. Szakmai elkötelezettségemmel párhuzamosan családcentrikusnak is tartom magam.

Balázs Gusztáv

A TDK a kiválóak versenye

A tudományos diákkörként (TDK) ismert hallgatói kutatómunka alternatív egyetemi útvonalként vezet a tudomány magaslatai felé, s egyben a diplomához is. Kováts Adriennel, az Egyetemi Tudományos Diákköri Tanács (ETDT) titkárával és dr. Rácz Bence egyetemi docenssel, a tanács alelnökével két konferencia között beszélgettünk. 2016. november 23-án rendezték az egyetemi versenyt, idén áprilisban következik a XXXIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia, amelynek három szekciójában érdekelték az ÁTE hallgatói.

A tudományos diákkör nem véletlenül vonzó a hallgatók számára. Történelen népszerűségének egyik magyarázata, hogy a hallgatók részt vehetnek a felfedező kutatásokban, ezáltal bekapcsolódnak a tudomány fejlődésébe. A nevelés így a tudományos munkával történik, és a hallgató közvetlenül tapasztalja, hogy nálunk még az oktatók is tanulnak. További előnye a TDK-nak, hogy résztvevői a végzés után komoly szakmai jártassággal kezdhetik pályafutásukat. Nem mellesleg, hogy az előadott dolgozat diplomamunkaként is elfogadásra kerül, tájékoztatott Kováts Adriennel. A hallgatóknak ez könnyebbé jelent, mert nem érzik magukon annak a terhét, hogy a diplomamunkájukat kell megvédeniük, hiszen a konferenciának más a hangulata, mint egy védésnek,

a hallgatóink inkább kellemes izgalomként élik át a nagy napot.

A TDK-ról már az elsősök hallanak, bekapcsolódásuk a konkrét kutatásokba jellemzően azonban a harmadik évben várható. Tavaly több mint 60 dolgozatot mutattak be az egyetemi konferencián. A tervek között szerepel, hogy a jelenlegi nyomtatott (saját ISBN számmal ellátott) absztraktfüzet mellett az ÁTE TDK dolgozatainak elektronikus folyóiratban teremtsenek nyilvánosságot.

Az ETDT titkáráról azt is megtudtuk, hogy a tavaszi országos konferencia orvostudományi szekciójába egy, az agrár és a biológiai szekciókba pedig 23-23 főt neveztek.

A „házi” TDK-nak is van azonban egy komoly előszűrője. Éppen azért, mert aki előadást tarthat, az jeles érdemjegyet gyűjthet a tarsolyába. Harmadik szintnek megfelelő dolgozattal nem lehet indulni. Dr. Rácz Bencétől megtudtuk, hogy minden leadott dolgozatot két egyetemi oktató vagy kutató bírál el, ami alapján az ETDT a konferencia előtt értékeli a munkákat és dönt arról, hogy előadhatják-e vagy sem a szerzőik.

Az ETDT alelnöke szerint a pályamű szakdolgozatként történő elfogadásánál is nagyobb vonzerő a hallgatók számára az a lehetőség, hogy bekapcsolódhatnak egy naprakész kutatásba, belelátnak a labor- és/vagy a

klinikai munkába, s cikkek társszerzői lehetnek. Diákként részeseivé válhatnak a tudományos életnek.

A 2016-os konferencia előadásaiából is jól látszik, hogy a hallgatók komoly anyagi háttérrel igénylő kutatásokat folytattak. A témavezető feladata, hogy ha diákkörös vagy doktorandusz hallgatót szeretne foglalkoztatni, akkor teremtse meg ehhez a forrásokat, legyenek azok EU-s vagy hazai kutatási források. A sikeres kutatásoknak két fokmérője van, tette hozzá Rácz Bence. Az egyik a publikációk minősége, a másik az, hogy mennyi forrást tud valaki előteremteni.

A 2016-os TDK minden előadója díjazásban részesült, sőt a témavezetők is, köszönhetően a számos szponzornak. Az ETDT elnöke már hosszabb ideje dr. Sótorny Péter, aki ezzel is rangot adva a diákköri munkának, rektorként is vállalta a feladatot.

Az ÁTE évtizedek óta ragaszkodik ahhoz, hogy a házi konferencián külföldi hallgatók is szerepelhessenek. Ez természetes, hiszen a diákok többsége határainkon túlról érkezik. Az ETDT vezetői szerint elkerülhetetlen, hogy az OTDK-n is előadjanak a legjobbak.

2019-ben igazán nagy kihívás elé áll az egyetem: először ad otthont az István utcai kampusz országos szekciónak. A XXXIV. OTDK agrár tudományterületi seregszemléje zajlik majd Alma Materünkben. **B. G.**

Alkalmával és tartalmában is megragadó köszöntés tanúi voltunk január 25-én a szenátusi teremben. Dr. dr. h. c. Lami Gyula nyugalmazott professzort, rektorhelyettest köszöntötte 95. születésnapja alkalmából az egyetem. Az ünneplőket gazdagon megajándékozta az ünnepelt. Intézményünk doyenje, miközben felidézte életútjának csomópontjait, tanított is. Érzékeltette, miként újultak és bővültek az egyetem feladatai a múltban, hogyan adták át a stafétát a tanárok az új generáció tagjainak és azt is, hogy mi módon törekedtek a hallgatók még jobb felkészítésére az állatorvosi hivatás ellátása érdekében.

Az állatorvos professzorok doyenjét köszöntötték

Pikolóként kezdte a belgyógyászatot

– Lami Gyula professzor úr 77 évvel ezelőtt lépte át az egyetem kapuját! 1922. január 23-án született, Püspökladányban. Karcagra járt iskolába, 1940-ben vették fel a Magyar Királyi József Nádor Gazdasági és Műszaki Egyetem Agrártudományi Karának Állatorvostudományi Osztályára. 1946-ban szerzett diplomát, az akkori Agrártudományi Egyetemen. Majd rá egy évre, 1947-ben kapta meg a doktori fokozatát, summa cum laude minősítéssel – mondta az ünnepséget megnyitó dr. Sótónyi Péter rektor.

Ő volt az, aki Kovács Ferenc professzorral közösen megteremtette a továbbképzésnek azt a rendszerét, amit a mai napig is fenntartunk. 1983-1987-ig rektorhelyettes volt és egyik fő szervezőként segítette fennállásunk 200. évfordulójának megünneplését. Teljesen mindegy, hogy magyar, német, angol vagy latin nyelvű szöveg került elé, azt lektorálni tudta. Számomra ő testesíti meg az abszolút felkészült, logikusan érvelő előadót. Hadd említsem azt is meg, hogy igen nagy megtiszteltetés ért, amikor a tanszékeimen dolgozva, az 1990-es években Kardeván Andor professzor úrral meglátogattam, és bemutatthattam nekik a videofilmjeimet.

A következőkben Lami Gyula professzor gondolatait szemléljük.

Kedves Rektor Úr, mélyen tisztelt Kedves Barátaim!

Őszintén szólva bizonyos meghatottság vesz rajtam erőt, amiért elnézést kérek, de nem lennék ember, ha nem hatódnék meg. Ilyen évfordulók alkalmával az emberben érzelmi és tárgyi emlékek tolakodnak elő, és az én esetemben meglehetősen sok, mert nagyon hosszú időt töltöttem el ebben az intézetben. Nem sok 95 éves ember szaladgál a pesti utcákon sem.

Nagyon magas képzettségű tanárok tanítottak bennünket, akik tagjai voltak annak a XIX. század végi, és XX. század eleji tanári karnak, amelynek a működése révén magas ívű fejlődési pályára került a magyar állatorvosképzés és a magyar állatorvostudomány.

Ebből a tanári korból két professzoromat név szerint is kiemelem, akik nagyon jelentős szerepet játszottak az életemben, pályám alakulásában. Az egyik Kotlán Sándor, aki a nemzetközi parazitológiai élet igen megbecsült tagja volt. A szinte plátói szintre kinemesedett erkölcsi magatartása, kemény állásfoglalásai, emberi magatartása óriási hatással

voltak rám, és büszke is vagyok azért, hogy nála szerezhettem meg a doktori címet.

A belgyógyászat életem meghatározó területe volt. Ott éltem a legszebb szakmai éveimet, és az ott szerzett ismereteim szolgáltattak alapul későbbi megbízatásaim végrehajtásához.

Amit a múlt század '40-es éveiben állatorvosi belgyógyászatnak neveztek, az egyenlő volt Marek József munkásságával. Világviszonylatban, nemcsak magyar viszonylatban. A különböző nyelvekre lefordított belgyógyászati könyvei az állatorvosi belgyógyászatnak még ma is ható bibliái. Némi transzcendentális utalással merném mondani, hogy ahogy Pál apostolnak és Mózesnek a tanításai még ma is hatnak, épp úgy hatnak a magyar állatorvosi képzésben Marek Józsefnek is a megállapításai. Ennek az iskolának Mócsy János professzor úr méltó folytatója volt.

A belgyógyászat nem volt ismeretlen terep számomra, mert hallgató koromban úgynevezett pikoló voltam. A pikolók olyan hallgatók voltak, akik az egyes tanszékeken szabadidejükben segédkeztek, esetleg lábatlankodtak, mert érdekelte őket az a tudományág. Mócsy professzor úr klinikáján volt két olyan adjunktus, akik valami fantáziát láttak bennem. Gyarmati Ernő és

Csek János, akiknek 100. születési évfordulójáról a múlt esztendőben emlékezett meg a belgyógyászat. Ők egyengették az utamat ahhoz, hogy pikoló legyek. Már hallgató koromban elég biztonsággal tudtam vénába fecskendezni, kivéve a macskának, mert ahhoz még sok idő kellett, és elég biztonsággal vezettem le a különféle szondákat.

A '40-es évek végén, az '50-es évek elején indult a mezőgazdaság kollektivizálása. Ez azzal járt, hogy különféle helyekről származó állatsoportokat ide-oda szállítottak, falkásítottak, olyan állatmozgatás indult meg az országban, hogy Mócsy professzor úr azt mondta, hogy lassan minden malacnak a fenekére rá lehet írni, hogy részt vettem a 200 ezer kilo-

cióját Horváth Zoltán találta ki, csak én bonyolítottam le. Ez nagyon jó volt pedagógiai és szakmai szempontból.

A hallgató már a graduális képzése alatt megismerte azokat a természetes körülményeket, amelyek között neki majd dolgoznia kell. Az volt a tematika, ami aznap az állatorvos feladata volt. Ez épp úgy lehetett egy vemhességi vizsgálat mint a tejfől zsírtartalmának a meghatározása, állatszállítás, vagy ivartalanítás és ezernyi kezelés.

A hallgatók között népszerűségnek örvendett.

méteres mozgalomban. Akkor volt ugyanis a mozdonyvezetőknek egy ilyen versenye. A folyamat sok betegség előfordulásával járt. A veszteségek a bűnüldöző szervek figyelmét is felkeltették, és félték az állatorvosok. Megmondták, ezt nem lehet fecskendővel meggyógyítani. Egészen más problémák játszanak szerepet e betegségek kialakulásában, és többször kérték a klinikát, hogy valakit küldjön ki. Nem azért, hogy a diagnózist megerősítse, hanem inkább azért, mert egy oktatási intézményből jövő embernek talán nyomatékosabb a szava és őket is igazolja. A vidéki meghívások és kirendelések révén állatorvosi műveltségemet horizontálsan is lehetett terjeszteni.

A mikrobuszos gyakorlat koncepció-

ciót még én vettem át. Megbízta a posztgraduális képzés szervezésével és irányításával, amihez az 1970-71-es tanévben csatlakozott a szakállatorvos képzés. Amit a belgyógyászatban és a kiszállások alkalmával magamra szedtem, azt mind egyszerűen lehetett értékesíteni. A kötelező szerénység betartása mellett is megemlítem, hogy a posztgraduális képzésünk nemzetközi érdeklődésre tartott számot.

Munkámat az állatorvos továbbképzés és szakállatorvos képzés osztályvezetőjeként végeztem, majd amikor átkerültem az igazságügyi állatorvostant oktató tanszékre, Tűry Ernőné adjunktus váltott ezen a poszton.

Az igazságügyi állatorvostan terüle-

tén végzett munkám gyökere ismét csak a belgyógyászat volt.

Amikor Mócsy professzor úr 1961-ben nyugdíjba ment, nekem is, meg a többieknek is adott egy úgynevezett működési bizonyítványt, amiben értékelte a munkánkat. Az enyémbe beírta, hogy milyen diagnosztikai tevékenységet folytattam és a végére bejegyezte – amit most csak tartalmilag tudok idézni –, hogy ez idő alatt nagyon komoly és alapos jártasságra tett szert állatorvos szakértői területen, és ezt a készségét esetleg figyelembe lehetne majd a későbbiek folyamán venni.

Ez az igazságügyi állatorvostani magocska a belgyógyászati működésem alatt kezdett kicsírázni. Sályi Gyula professzor úr több alkalommal meghívott, hogy tartsam meg helyette az előadást a klinikai betegségek szavatossági elbírálásáról. Államvizsgán kérdező tanár is lettem igazságügyi állatorvostanból, mert párhuzamosan működött több bizottság, és nem tudott két helyen lenni. És mit ad a jó Isten? 1982-ben megbízta az Állategészségügyi Igazgatástan és Igazságügyi Állatorvostani Tanszék vezetésével.

A jogi ismereteket olyan részletességgel ismerttettem a hallgatókkal, ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy értelmezni tudják a jogi környezetet, a bírósági miliőt, ahol szerepelhetnek.

*

Január 1-jén volt 25 éve, hogy kiléptem az egyetemről. Nem lenne teljes a beszámoló, ha nem említeném, hogy azóta is tartom a kapcsolatot a tanszékkel, de természetesen az idő előrehaladásával ezek az alkalmak ritkulnak. Változatlan érdeklődéssel figyelem utódaim munkáját, olvasom cikkeiket.

Lami professzor úr beszédét a következő gondolattal zárta: Sok szerencsét, boldogságot és jó eredményeket kívánok az intézmény valamennyi tagjának és azzal köszönök el tőle, hogy vivát Universitas Scientiarum Veterinariae Budapestinensis!

Az ünnepségen dr. Visnyei László ny. e. docens és dr. Ózsvári László e. docens, rektorhelyettes is felidéztek emlékeiket.

„Majd a magokkal felhozzuk!”

avagy egy komoly(nak tűnő) verseny igaz története

Elérkezett végre életemnek egy olyan napja, amit már többször kellett évekkal csúsztatnom, és úgy tűnt soha nem is jön el. Dr. Marosán Miklós tanár úr szólta, hogy 2016-ban végre ősszel (október 20-21-ig – a szerk.) rendezik meg az Országos Felsőoktatási Vadászati Vetélkedőt, amit már kétszer le kellett mondanom azért, mert sajnos mindig a tavaszi vizsgaidőzakra esett. Köztudott, hogy akkor vérre menő vizsgákön jár a nebuló esze, nem a vadászaton...

De mielőtt mélyebben belemennék, álljunk meg egy szóra: hogyan is kerülünk mi oda egy ilyen rendezvényre, ahol az ország legjobb vadgazdamérnök tanoncai mérik össze tudásukat? Az alsóbb évfolyamok még csak halomából sejtenek valamit, de a nagyobbak már tudják, hogy egyetemünk tanrendje lehetőséget ad egy felsőfokú vadgazdatechnikai oklevél megszerzésére. Nem is kell ehhez több, mint végigjárni azt a két éves fakultációsorozatot, amit a Vadgazdálkodási és Vadászati Osztály szervez, majd ott sikeresen levizsgázní. Ez a négy fél év alatt összesen 9 fakultációt jelent. Ennek általában nagy sikere van az évfolyamokon belül, amit mi sem bizonyít jobban, mint a két évfolyamból összegyűlő 100 körüli ember, aki elkezdí ezt a képzést.

A vadászkiürt titka

A végére ugyan néhányakban megbicsaklik a lendület, de 30-70 ember sikeresen el szokta végezni a fakultációsorozatot, nem is rossz eredménnyel.

Visszatérve már kicsit érthetőbb, hogyan is kerültünk mi bele ebbe a társas-

ságba. Amikor megtudtam, hogy végre alkalmas az időpont a versenyre, szerencsére már nem kellett sokat gondolkodni, kik is kellene a csapatba, hisz tavaly is már így szeretünk volna indulni.

A csapat összetétele hű maradt egyetemünkhöz, vagyis a szebbik nem is büszkén helyt kért magának ezen a férfias versenyen. Harmadévről Vöröskői Petra, ötödévről Madej Anita volt, aki örömmel vállalta a felkészüléssel járó plusz feladatokat. A négyfős csapat Kurucz Ádám másodéves hallgatóval és jómagammal lett teljes.

Amikor tisztáztuk a csapatot, egyből átvettük, mi is vár ránk valójában.

Magasles-hasznosítás 2.0

Ekkor kezdtek jönni csak az igazi meglepetések. A verseny 15 feladatból állt, és a szakma szinte minden szekcióját érintette, így kiterjedt tudásra lett (volna) szükség. Ez a feltételes mód akkor realizálódott bennünk, mikor a feladatok között feltűnt például a vadászkiürt szignálok felismerése. Én nem vagyok egy muzikális lélek, így hamar rá kellett jönnöm, hogy va-

Kurucz Ádám, Vöröskői Petra, Madej Anita, Varga Bence

dászkiürttel, amin nincs semmi, amivel a kiadott hangot szabályozni lehet, csak az ember szája, nem lehet túlságosan különböző dallamokat elővárásolni. Az utolsó szignált végighallgatva már nem igazán tudtam, tulajdonképpen mit is várok, na de se baj, majd gyakorlással megjön az eredmény (vagyis ebben reménykedtem). A másik meglepetés a madár és a faismeretnél volt, ahol közel 100-100 fajt kellett volna elkülöníteni hangok, röpképek, vagy csupán egy leveles ágacska, esetleg termés alapján. Ráadásul a növényeknél a latin név is elvárt volt, pedig sokszor a magyar nevet is épp elég rendesen megtanulni (például bibircses kecskerágó, varjútövisbenge...) A végén jött az igazi meglepetés, mert kiderült, hogy minden csapatnak kell egy pörköltet főznie, valamilyen ott kapott vadhúsból. Itt kicsit megnyugtatótt a tény, hogy két konyhatündér is van a csapatban, talán itt nem lesznek problémáink.

A versenyen gyakorlati részénél a lövészet súlyozottan került számításba, így Marosán doktor javaslatára támogatást kerestem egyetemünkön belül. Ennek lett az eredménye, hogy a Vadgazdálkodási és Vadászati Osz-

tályon kívül még a Testnevelési Tan-
szék, a HÖK és a kóli DB is támogatta
anyagilag a felkészülésünket. A se-
gítséget ezúton is köszönjük.

A felkészülés a Budakeszi Lőtérén
volt, ahol a sörét- és golyóslövési tu-
dományunkat is fejleszthettük. A
helyszín ismerős lehet sokaknak, akik
a Fegyver és Lőszerismeret tárgy gy-
akorlati részét is teljesítették.

Így érkezett el a verseny napja. Egy
kibusszal utaztunk a Bószénfai Szar-

vasfarmra, a verseny helyszínére. A
verseny első napja gyakorlati
feladatokkal telt, amihez az időjárás
igyekezett megteremteni a hangula-
tot, mert szép vadász időt hozott, azaz
egész nap esett az eső. Ennek az lett a
következménye, hogy az egész csapat
20 perc után átázott bakancsban
várta a rá háruló nehézségeket, amin
a napközben feltámadó hideg szél
nem sokat enyhített. Már az első fel-
adatnál, amikor magaslesről kellett tró-
féákat bírálni, a csapat többi tagja a
les alatt keresett menedéket magá-
nak. A következő feladatok is adtak
nehézségeket, de már ekkor éreztük,
hogy nagyon boldogok vagyunk, mert
itt lehetünk. Éreztük, hogy vannak hi-
ányosságaink azokkal szemben, akik
ezt tanulják már 3-4 éve, de ennek el-
lenére szépen teljesítettük a felada-
tokat.

A sörétes lövészetnél, amikor még
csak ismerkedtünk a helyszínnel, nem
ment minden úgy, ahogy azt magunk-
tól elvártuk. Az egyik agyaggalamb
felroppenése után Adám mindkét lö-

vését elhibázta, majd megtört fegy-
verrel teljesen komolyan kimondta,
hogy mi lesz a következő taktikánk:
„Majd a magokkal felhozzuk!” Ekkor
már mindannyian felszabadultan vet-
tük az akadályokat, és a nap végén
tényleg sikerült a takarmányismerettel
szinte maximális pontot elérni, aztán
a nap végén a leggyorsabb zsigerelest
is a magunkénak mondhattuk.

A legvidámabb négyes

A feladatok vége után átöltöztünk
(már akinek volt mibe), majd a szar-
vasfarm igazgatója jóvoltából meg-
nézhettük, hogyan is működik itt a
zártkerti szarvas tenyésztés. Ezután
egy remek vacsora következett, majd
kötetlen beszélgetés, ami után min-
denki nyugodtan ment aludni, majd
reggel kezdődött az elméleti verseny.

Itt is több feladatsor kitöltése kö-
vetkezett, majd a kürtjelek és madár-
hangok felismerése, végül kutyafajták
ismeretéről is számot kellett adni.

Sajnos az eredményhirdetést nem
tudtuk megvárni, mert a csapat több
tagjának is sürgős dolga volt, többek
között Petrának, aki már aznap este
Londonba utazott, ahol az IVSA kere-
tein belül képviselte egyetemünket.

Pár órával később azonban megér-
kezett a telefon, hogy ezen az orszá-
gos versenyen az előkelő 4. helyezést
értük el a csapattal, nem kis megelé-
gedettséget okozva a tagoknak. A 2.
helyhez 12 pontot kellett volna csak
szereznünk egy közel 500 pontos ver-
sényen, ami jól mutatta, hogy az él-
bolyban helyezkedtünk el. Rengeteg
élménnyel gazdagodtunk, sok tapaszt-
alatot és barátot is szereztünk ma-
gunknak. Abban is teljesen biztosak
vagyunk, hogy ha lett volna „A legvi-
dámabb csapat” különdíj, gondolko-
dás nélkül megkaptuk volna.

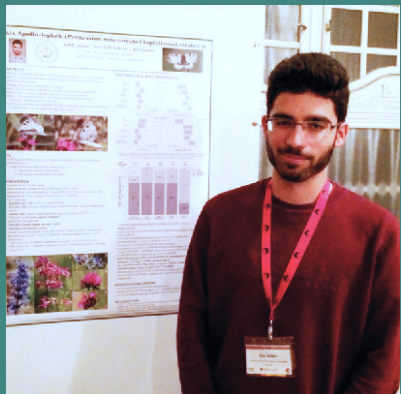
Így zárult a kis csapatunknak a ver-
senye, és a jövőbe tekintve is így bú-
csúztunk: „Majd a magokkal felhoz-
zuk!”

Varga Bence
V. évfolyam

XVIII. Magyar Etológus Konferencia

A XVIII. Magyar Etológus Konfe-
renciát decemberben Debrecen-
ben rendezték meg. Az előadók kö-
zött jelen voltak az ország leg-
nagyobb etológusai és színvonalas
előadásokat lehetett meghallgatni.
Számos friss kutatás eredményét

közölték, igen sok hasznos információval gazdagodtam, amelyeket min-
den bizonnyal fel fogok tudni használni későbbi tanulmányaim során. A
bemutatott témák az etológia tudomány nagy hányadát lefedték, érintve a
határtudományokat is. A legtöbb előadást kutyákról és madarokról hall-
hattuk, de volt számos gerinctelenekről szóló prezentáció is. A poszter szek-
cióban is ez a tendencia állt fenn, de mindenképp érdemes volt az összeset
elolvasni, érdekes témákról írtak a szerzők. Az előadások közül személyes
kedvencem Gareth Dyke angol nyelvű előadása volt, amely a madarak
viselkedés-evolúciójának fossziliák alapjáni következtetéseiről szólt. A
konferencia három napja nagyon jó hangulatban telt, mindenkinek csak
ajánlani tudom a következőt az etológia iránt érdeklődőknek. Remek alk-
alom arra is, hogy az ország szakemberei véleményt mondhassanak hallga-
tók munkáiról egy prezentáció vagy poszter keretein belül. **Gór Ádám**

Librarium

Egy Teleki gróf Afrikában

"Géza sokat fényképezett Afrikában, később pedig évekig élt abból, hogy a képeit újságoknak, könyvekbe adta el. Sosem használt teleobjektívet. Nézegetjük a fotóit, az egyikén egészen közelről egy oroszlán feje. Portré, de olyan közeli, akár egy igazolványkép.

– Ez hogy készült?!

– Kihajoltam a sátorból – magyarázta –, és úgy...

– Aha.

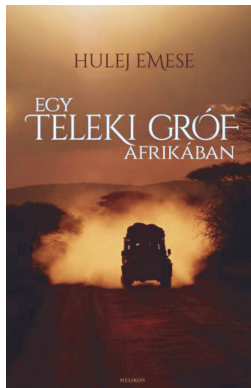
– Ha az oroszlán nem éhes, és az ember tudja, hogyan mozogjon a közelében, nem lesz baj. Inkább az zavart, hogy olyan bűdös volt!

Ebben a nagyszerű könyvben ehhez hasonló közvetlenséggel ismerhetjük meg ifjabb Teleki Géza, Teleki Pál földrajztudós és miniszterelnök unokájának fantasztikus, regénybe illő, fordulatos és izgalmas, és bizony sokszor megrázó élettörténetét, melyet *Hulej Emese* igazán élvezetes és olvasmányos formában mesél el nekünk. Neki még volt alkalmunk személyesen is beszélgetni, megismerni, majd a könyv írása során szoros barátságot kötni a már idős, betegséggel küzdő Teleki Gézával, aki sajnálatos módon már nem érte meg a róla szóló könyv megjelenését 2014-ben.

Égészen rendkívüli emberről van szó, akinek munkásságát ma méltatlanul

kevesen ismerik honfitársaink közül. Pedig rettentő büszkék lehetnénk rá! Nem is gondolnánk, hogy Sierra Leonében az Outamba-Kilimi Nemzeti Park létrehozása az ő teljes érdeme, melyet óriási erőfeszítésekkel, de annál is inkább végtelen nagy leleményességgel ért el. Géza a könyvben mesél a Gombéban töltött éveiről is, ahol a nagyérdemű Jane Goodall-lal dolgozhatott együtt. Egészen magával ragadó, ahogy személyes beszámolója nyomán visszarepülünk az időben az ifjú és nyakig szerelmes Teleki mellé a fülledt dzsungelba, ahol csimpánzok túrják fel irodáját, ugyanakkor ahol életének egyik legfájdalmasabb tragédiája is történik, amiért egy életen át önmagát hibáztatja...

De ez az olvasmány sokkal több ennél. Megismerjük a Teleki család Erdélybe visszanyúló, elképesztő múltját, mely telis-tele van szívszorítóbbnál szívszorítóbb fordulatokkal. Betekintést nyerhetünk a New York-i életbe is, hiszen ne feledjük el, emigrációban kellett felnőnie. És mi is átélhetjük azt a szívmengető érzést,

amit egy hazájába visszatérő, meggyötört, de teljesen tiszta elméjű, rokonszenves időse úr érzett, amikor végleg letelepedett. Amikor hazatért.

Ne higgyétek, hogy egy száraz életrajzi beszámolóval van szó! Ez a könyv lebilincselően izgalmas és tanulságos olvasmány egy lélegzetelállítóan intelligens, tiszteletreméltó személyiség főszereplésével, aki a

könyv kedvéért hajlandó volt leporolni régi fotóalbumait, elővenni számos fájdalmas emlékét, visszaemlékezni boldogabb időkre, amikor még nem mérgezte meg életerejét a washingtoni otthonának talajából felszivárgó tömredék mérgező kemikália. És mi ezért rendkívül hálásak lehetünk. Tiszta szívből ajánlom ezt a nagyszerű könyvet mindenkinek! Bátran vessétek rá magatokat, mert (sajnos) hamar el lehet olvasni és egyetemünk könyvtárában is megtalálható.

„Szabad állattal szabadon találkozni, nem uralva, nem is félve, és átélni vele, hogy teljesen magától ad valamit, ez szinte átlényegülés. Az ember nem róla, nem is magáról, hanem a világról tud meg többet, ha ez megtörténik vele.”

Laky Enikő A.

IZLAND-olás. Február 6-án IZLAND-olás címmel megnyílt Szőke Linda (a képen balra) fotókiállítása az Állatorvostudományi Egyetem Hallgatói Centrumában. A Szent István Egyetem Klímagazdaságtani Elemző és Kutatóközpontjának munkatársai és PhD. hallgatói tanulmányúton vettek részt a „Low Carbon Future – Renewable energy and carbon reduction education course” és szakmai körút Reykjavíkban elnevezésű, HU03-0005-C1-2014 azonosítású számú képzési program keretében. A programban részt vevő kutatók és PhD hallgatók széles körű szakmai tapasztalataikat, a fenntartható fejlődés során alkalmazható ismereteiket felhasználják az oktatásban és kutatásban, továbbá magyar és nemzetközi környezetvédelmi projekteknél a klímaváltozást okozó hatások csökkentése érdekében.

A kiállítást dr. Sótorny Péter rektor nyitotta meg, majd dr. Fogarassy Csaba, a Klímagazdaságtani Elemző és Kutatóközpont és a projekt vezetője tartott izgalmas élménybeszámolót az Izlandon szerzett tapasztalatokról és az izlandiak mindennapi életéről. Az előadás után Szőke Linda tartott tárlatvezetést. A képeket felajánlották az egyetem részére, így azok bármikor megtekinthetők a Hallgatói Centrumban.

Fehér Sára versei

Lehetnék tinta egy tollban,
Kiömlenék egy gyengébb pillanatomban.
Színes papírnak életlen széle,
Mevágnám, kinek nem tetszik a képe.

Jég a bezárt hűtőben csirkecombok körül,
Kiengednék, és megszöknék az ajtók mögül,
Vagy épp tűz egy hatalmas erdőben,
Akkor megemészthetném mindazt, mi él bennem.

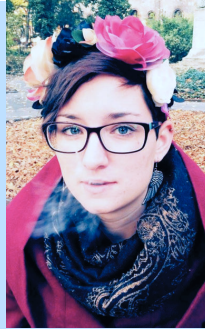
Lennék meztelen csiga a vidéken,
Fürödhetnék a sós megvetésben,
De leginkább polip lennék, s nappal szembe
Dobnám fel harmadik szívem az égbe.

*Éjszakai órákba burkolt látomások,
mint viharfelhők mögé bújó álmok
csiklandozzák a bimbózó világot,
a roskadt testünkből csirázó rónaságot,
a rajta át-át futó boldogságot,
s az utána maradó csillogó árnyékot.*

*Fel-fel hólyagzó árnyékmaradványok,
megrezdülő, feltörő új imádságok,
húsunkba belekapó örömfosztlányok
elárasztják az új világot...*

Oda költözünk majd át, ha kivirágzott.

Szép napot kívánok
mindenkinek!
Fehér Sára
vagyok,
másodéves
állatorvos-
tan hallgató. Időm
nagy részét
kitölti, hogy hivatásomat
kitanuljam, azonban
szabadidőmben olykor
a művészetek felé sodródom,
melyek közül a verselés került
hozzám a legközelebb.
Egy véletlennek köszönhetően
kaptam a lehetőséget, hogy
verseim itt megjelenhetnek,
én pedig örömmel fogadtam.
Remélem mindazoknak, akik
errefelé tekintenek ugyanilyen
váratlan örömet tudok okozni
soraikkal.

Kétél(e)tű

Két világ között ingázok,
Otthonomból hazajárok,
Ágyamtól ágyamig mászok,
s útjaim során magamat
elhagyva önmagammá válok.

Életeim összekötik
az egek, hidak suhanó

folyók s mély völgyek felett,
a csillagképek árnyékai,
s a Holdon futó fellegek.

Más emberek, más életek,
más szerelmek, más érzések,
más az étel, más az ital,
kettő világ, kétféle dal,
kettő élet egy lelket takar.

Jó lenne egy pocsolya. Egy igazán kicsi valahol, ahol
senki sem látja. Én abba ugranék és elmerülnék.
Ellepne az iszapos, koszos víz és én élvezném, hogy
vagyok, de mégsem. Hol lennék, mikor... nem tudnám
és a nem tudás lenne a boldogságom.

Rector's Welcome

Distinguished Readers, dear colleagues, dears students!

Please accept my warm welcome introducing our new university periodical.

The Univet is a quarterly journal informing the employees, students, and field veterinarians about our university life and related information.

A lot of things have changed since the university was founded 230 years ago but our core principles have not changed in the least. Our aim is to train vets to not only comply with all aspects of the domestic veterinary profession but also be competitive on the international labor market.

University of Veterinary Medicine Budapest is one of the oldest veterinary schools still operating and a dominant institution for both domestic and international veterinary training. The university has a well-trained research and teaching staff. It is also unique in Europe as far as we teach students in three languages: Hungarian, German, and English. Our aim is to maintain and continually improve our international position in the field of veterinary science. Our veterinary diploma historically has a high value, which is strengthened globally by our graduates of the English program. Veterinary education has always been considered as one of the most difficult degrees to undertake and complete. Almost all the vets working in Hungary graduated in our school. Our compact university strengthens our veterinary community by fostering strong friendships that are long term in nature. This professional cohesiveness is the envy of many an outsider.

Besides our Master level DVM program we also have biology education on BSc and MSc levels. On Bachelor level students gain wide variety of information about the biotic systems of the planet and also carry out scientific research to expand their working knowledge. Graduated students might follow their studies in our Doctoral Schools.

We are all proud of our education system. Certificates issued at our university are based on real intellectual

investment by both the faculty and the student. This is what makes all our successes satisfying.

There were some structural changes at our university in the past couple of years. Some new departments were established such as the equine clinic, department of oncology, and exotic animals. We invested our resources into reconstruction and modernization in order to advance the level of research and teaching at the university. Four new lecture halls were created with governmental support. The most spectacular reconstruction was the landscaping of the Campus Park where nine indigenous Hungarian dog breed statues were erected. Based on an article on the We Love Budapest website, we received the "Friendliest Campus of Budapest" title.

My colleagues show a high level of cooperation and they are very much committed towards the university. This further amplified within the international alumni of the University which includes both employers and continuing students. The high level of our education was certified by the EAEVE (European Association of Establishments for Veterinary Education). We received European level accreditation for the third successive renewal process. With the EAEVE accreditation our veterinary diploma is accepted throughout Europe without further requirements. We are planning to begin the process towards American accreditation (AVMA), which would increase our graduates' possibilities throughout the Commonwealth countries.

While Hungarian Universities make a big effort to improve their ranking status with the EAEVE accreditation our university is within the upper ranks of European veterinary education. The Hungarian Government also recognized our values and from the first of July, 2016 on we became an independent University which was greeted by the Hungarian Veterinary Society with unanimous satisfaction and enthusiasm.

I personally would like to thank for everyone who supported the formation of the University of Veterinary Medicine Budapest, who shared our enthusiasm and who believe in our cumulative future.

Dr. Péter Sótónyi
rector

Dr. Gergely Bohátka:

Knowledge, devotion, commitment

The first issue of the UNIVET journal contains an interview with Dr. Gergely Bohátka, the Chancellor of the University. He was born into an old protestant family in Debrecen, a city in eastern Hungary.

His father was a nuclear physicist while the mother was a language instructor for English and Russian. His studies began at the Calvinist Secondary School of Debrecen that subsequently continued at Pázmány Péter Catholic Universities Faculty of Law and Political Science.

His professional career began at the Municipal Court of Szentendre, a branch of the Pest County Court. Later on he became the general secretary of the Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary.

The next step was the Ministry of Human Resources where he became the head of department at state secretary for higher education. From the beginning of 2015 he became the Chancellor of the Baja High School. His appointment as chancellor at the

University of Veterinary Medicine Budapest (UVMB) has been in effect since July, 2016.

The most important element of his mission is to provide all possible resources for the school management to support academic goals of the university. The Chancellor emphasizes

that the UVMB with its four billion HUF budget belongs within the range of the medium-large institutions.

The Chancellor explains that the independent status of UVMB provides more freedom of action to achieve education and research goals. Management is more efficient when professional decisions are made by the academic staff themselves.

UVMB independence now increasing the ranking within veterinary schools also positively influences its ranking within the Hungarian higher educational system.

In his interpretation conservatism in higher education means a proper and hardworking ethic. He considers this type of conservatism as a value to build the future rather than just a simple imprint of the past.

Chancellor Bohátka wants to increase the input of the university by increasing the number and the financial value of the research grants. The university has increased its application activity quite much in the past half a year, already.

ICELAND-experience is the title of the photo exhibition, which opened February 6th. Selected photos by Linda Szőke are exhibited in the Student Center of the University of Veterinary Medicine Budapest.

In the framework of Reykjavik (HU03-0005-C1-2014) educational program „Low Carbon Future Renewable energy and carbon reduction education course“ a study tour was organized.

Researchers and PhD students from the Climate Change Economics Research Centre of the Szent István University were participating the program. Broad professional experiences collected can be used in maintaining sustainable development in the field of international environmental protection and diminishing the effects of climate change.

The exhibition was opened by Dr. Péter Sótónyi followed by a descriptive monologue of the travel experience by Dr. Csaba Fogarassy, the head of the project and the Climate Change Economics Research Centre. He shared their experiences and the every-day life that occurs in Iceland.

Finally, Linda Szőke provided an in depth description of her work in a guided tour. Photos were gifted to the University and are on permanent display in the Student Center.

Editorial Greetings

Is it possible to photograph the time? Yes, of course! A single photo stops the time at a certain moment. A time period can be captured with a sequence of photos, which are edited to video stream.

I wish we have had such a "time-lapse video" of the Campus of the Veterinary School. We could carefully examine how the school-Renaissance buildings with red and yellow Klinker-bricks are erected in 1881. These buildings were made with unique ornamentation including the reliefs of outstanding scientists as well heritage porcelain ceramics from the famous Zsolnay factory. We could also see, how the city was expanding, and growing around the campus in the last hundred years. We could also visualize how the university was growing using concrete and bricks for infrastructural development in just five generations.

Indeed, the time is endless, today will become yesterday tomorrow. The question is still the same. Where does the future come from?

The future is a product of the human will and determination.

The István street Campus has a Janus face. One face was represented by the buildings designed by the famous designer Imre Steindl, while the other face was represented by the block building standing on black legs. The black legs finally disappeared when four new lecture halls were built and subsequently named after significant veterinary professors in 2016. These lecture halls were built as a result of human will to serve the future.

However, the history of the Veterinary School rather emulates the Phoenix, the consistently self-renewing bird from Greek Mythology whose cyclical regeneration is synonymous with renewal. Regardless the institutional context the establishment has been continuously executing its research and education mission since 1787. Does not matter if a vet is in a uniform with a sword or wears a green or white coat vets have always been serving humanity. As the folklore says: if one can eat, one can survive.

From the first of July 2016 the vet school received back its independent University status. One small sign of this renewal is the new University journal which was initiated by rector Sótonyi. The quarterly published journal intends to gradually become the communication interface between the university and a larger audience. The aim is to support the community and building endeavors. We would appreciate the interest of the university's alumni.

There is no doubt, the University of Veterinary Medicine Budapest has a good reputation worldwide. The small and friendly university has the esteem of the Hungarian society while it is the most international campus based on its foreign student proportions.

We commit to "photographing the future". The future will be the past. We strongly hope that reading our quarterly newsletter the reader will see the time-lapse video of the future today!

Gusztáv Balázs

The Scientific Student Circle (TDK) is the competition of the best students

The Scientific Student Circle is an optional track for students to carry out cutting edge research which finally also serves as a final university thesis. We interviewed Adrien Kováts and Associate Professor Dr. Bence Rácz, the secretary of the University TDK Council (ETDT) and the vice president of the ETDT, respectively. The university TDK conference was organized on the 23rd of November while the national TDK conference will be held in April where our students present their research results in three different sessions.

The TDK is attractive for students for different reasons. Adrien Kováts says the presented TDK work is also accepted as an end university thesis which makes the TDK popular. This makes student's life easier as there is no pressure to defend their thesis close to finishing their studies. TDK is also an academic competition which makes it desirable. Last year over 60 students participated in TDK presentations.

Ms Kováts further explains that the

ETDT nominated students for the national TDK conference (OTDK), one for Medical Session and 23 for both the agricultural and the biology session.

There is a strong filtering process for the local TDK conference, as well. The students, who are allowed to participate in the conference, receive an excellent grade for the end university thesis. A "C" level of thesis is already rejected says Dr. Rácz. Each work is reviewed by two member jury team. The ETDT gives

the final permission for participation after the selection process is complete.

According to the vice president of ETDT joining an ongoing research, carrying out laboratory work, and preparing a scientific article provide the real research experience. Participating in the academic research is more important than the thesis bonus.

Due to our sponsors, all participating students and supervisors received an award in 2016. The president of ETDT has been dr. Péter Sótonyi for many years. He kept his position even when he became the rector of the university, which also underlines the importance of TDK work.

Our university is actively encouraging the English student body to participate in both levels of the TDK conferences.

We are facing a special year in 2019, the István utca Campus of our University will host the Agricultural Session of the 34th National OTDK conference.

